

35

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 stycznia 1997 r.

w sprawie amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

Na podstawie art. 15 ust. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654 i Nr 142, poz. 704 oraz z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 34, poz. 146, Nr 90, poz. 405, Nr 137, poz. 639 i Nr 147, poz. 686) oraz art. 22 ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654 oraz z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 87, poz. 395, Nr 137, poz. 638, Nr 147, poz. 686 i Nr 156, poz. 776) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) podatników podatku dochodowego od osób prawnych, określonych w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654 i Nr 142, poz. 704 oraz z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 34, poz. 146, Nr 90, poz. 405, Nr 137, poz. 639 i Nr 147, poz. 686),
- 2) podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, bez względu na formę opodatkowania, prowadzących działalność określoną w art. 10 ust. 1 pkt 3—6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123,

poz. 602 i Nr 126, poz. 626, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654 oraz z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 87, poz. 395, Nr 137, poz. 638, Nr 147, poz. 686 i Nr 156, poz. 776),

— zwanych dalej „podatnikami”, jeżeli środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne zgodnie z § 11 zostały wprowadzone do ewidencji (wykazu) środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

§ 2. 1. Za środki trwałe uznaje się, stanowiące własność lub współwłasność podatnika, nabyte lub wytworzone we własnym zakresie, kompletne i zdatne do użytku w dniu przyjęcia do używania:

- 1) nieruchomości (grunty, budowle i budynki, w tym także lokale będące odrębną własnością),
- 2) maszyny, urządzenia i środki transportu,
- 3) inne przedmioty,

— o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze.

2. Do środków trwałych podatnika zalicza się również:

- 1) przyjęte do używania inwestycje w obcych środkach trwałych, zwane dalej „inwestycjami w obcych środkach trwałych”,
- 2) środki trwałe, wymienione w ust. 1, nie stanowiące własności lub współwłasności podatnika, wykorzystywane przez niego na potrzeby związane z prowadzoną działalnością na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, zawartej z właścicielem lub współwłaścicielami tych środków — jeżeli zgodnie z od-

rębnymi przepisami środki te są zaliczane do składników majątku podatnika.

3. Jeżeli wartość początkowa, o której mowa w § 6, składników majątku wymienionych w ust. 1 i 2 nie przekracza 2.500 zł, podatnik może nie zaliczać tych składników do środków trwałych.

§ 3. 1. Za wartości niematerialne i prawne uznaje się, stanowiące własność lub współwłasność podatnika, nabyte, nadające się do gospodarczego wykorzystania w dniu przyjęcia do używania:

1) prawa majątkowe, a w szczególności prawo użytkowania wieczystego gruntu, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, autorskie prawa majątkowe, licencje, prawa do: projektów, wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów zdobniczych,

2) programy komputerowe

— o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo oddane przez niego do używania na podstawie umowy dzierżawy, umowy licencyjnej lub innej umowy o podobnym charakterze.

2. Do wartości niematerialnych i prawnych podatnika zalicza się również:

1) w spółce akcyjnej — koszty organizacji poniesione przy założeniu lub późniejszym jej rozszerzeniu, przez które rozumie się koszty poniesione na:

a) utworzenie spółki, które nie służą nabyciu rzeczy, a w szczególności na doradztwo oraz na opłaty notarialne, skarbowe i sądowe,

b) wyposażenie spółki w kapitał akcyjny lub późniejsze jego podwyższenie; w szczególności do kosztów tych zalicza się opłaty notarialne, skarbowe, sądowe, giełdowe, opłaty ponoszone w regulowanym pozagiełdowym wtórnym obrocie publicznym papierami wartościowymi, koszty druku dokumentów akcyjnych, koszty sporządzania, drukowania oraz dystrybucji prospektu emisyjnego lub jego skróconej wersji, koszty oferowania papierów wartościowych,

2) wartość firmy,

3) koszty prac rozwojowych zakończonych wynikiem pozytywnym, który może być wykorzystany na potrzeby działalności gospodarczej podatnika, jeżeli:

a) produkt lub technologia wytwarzania są ściśle ustalone, a dotyczące ich koszty prac rozwojowych wiarygodnie określone, oraz

b) techniczna przydatność produktu lub technologii została przez podatnika odpowiednio udokumentowana i na tej podstawie podatnik podjął decyzję o wytwarzaniu tych produktów lub stosowaniu technologii, oraz

c) z dokumentacji dotyczącej prac rozwojowych wynika, że koszty prac rozwojowych zostaną pokryte spodziewanymi przychodami ze sprzedaży tych produktów lub zastosowania technologii,

4) prawa majątkowe i programy wymienione w ust. 1, nie stanowiące własności lub współwłasności podatnika, używane przez niego na podstawie umowy dzierżawy, umowy licencyjnej lub innej umowy o podobnym charakterze, zawartej z właścicielem lub współwłaścicielami albo uprawnionymi do korzystania z tych praw i programów — jeżeli zgod-

nie z odrębnymi przepisami są zaliczane do składników majątku podatnika.

3. W odniesieniu do składników, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepis § 2 ust. 3

§ 4. 1. Jeżeli podatnicy nabędą lub wytworzą we własnym zakresie składniki majątku wymienione w § 2 i 3 o wartości początkowej przekraczającej 2.500 zł i ze względu na przewidywany przez nich okres używania równy lub krótszy niż rok nie zaliczą ich do środków trwałych albo wartości niematerialnych i prawnych, a faktyczny okres ich używania przekroczy rok — podatnicy są obowiązani, w pierwszym miesiącu następującym po miesiącu, w którym ten rok upłynął:

1) zaliczyć te składniki do środków trwałych albo wartości niematerialnych i prawnych, przyjmując je do ewidencji lub wykazu w cenie nabycia albo koszcie wytworzenia,

2) zmniejszyć koszty uzyskania przychodów o różnicę między ceną nabycia lub kosztem wytworzenia a kwotą odpisów amortyzacyjnych, przypadającą na okres ich dotychczasowego używania, obliczonych przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych określonych w wykazie rocznych stawek amortyzacyjnych, stanowiącym załącznik do rozporządzenia, zwanym dalej „wykazem stawek amortyzacyjnych”,

3) stosować stawki amortyzacji, o których mowa w pkt 2, w całym okresie dokonywania odpisów amortyzacyjnych,

4) wpłacić, w terminie do 20 dnia tego miesiąca, do właściwego urzędu skarbowego kwotę odsetek naliczonych od dnia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie składników majątku do dnia, w którym okres ich używania przekroczył rok; odsetki obliczone od różnicy, o której mowa w pkt 2, wynoszą 0,1% za każdy dzień.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku zaliczenia wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie składników majątku o wartości początkowej przekraczającej 2.500 zł do kosztów uzyskania przychodów, a następnie zaliczenia tych składników do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych przed upływem roku od dnia ich nabycia lub wytworzenia; w tym przypadku odsetki nalicza się do dnia zaliczenia ich do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych.

§ 5. 1. Podatnicy, z wyjątkiem tych którzy ze względu na ogłoszoną upadłość nie prowadzą działalności gospodarczej, dokonują, z zastrzeżeniem ust. 4 i 6, odpisów amortyzacyjnych od zaktualizowanej, zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie ustaw wymienionych w § 1, wartości początkowej:

1) środków trwałych stanowiących własność lub współwłasność podatnika albo środków trwałych przyjętych do odpłatnego korzystania, jeżeli środki te są zaliczane, zgodnie z odrębnymi przepisami, do składników majątku używającego,

2) wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w § 3,

3) środków trwałych otrzymanych od Skarbu Państwa lub gminy w nieodpłatne używanie,

4) budynków i budowli wybudowanych na cudzym gruncie,

5) inwestycji w obcych środkach trwałych.

2. Podatnicy będący armatorami, z wyjątkiem tych którzy ze względu na ogłoszoną upadłość nie prowadzą działalności gospodarczej, mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych także od zamówionego przez nich taboru transportu morskiego w budowie, sklasyfikowanego w gałęzi 10, branży 1051-1053 Systematycznego wykazu wyrobów (SWW) Głównego Urzędu Statystycznego.

3. Odpisów amortyzacyjnych dokonuje się zgodnie z § 7–10, gdy wartość początkowa środka trwałego albo wartości niematerialnej i prawnej w dniu przyjęcia do używania jest wyższa niż 2.500 zł. W przypadku gdy wartość początkowa jest równa lub niższa niż 2.500 zł, podatnicy, z zastrzeżeniem § 2 ust. 3 i § 3 ust. 3, mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych zgodnie z § 7–10 albo jednorazowo — w miesiącu oddania do używania tego środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej albo w miesiącu następnym.

4. Odpisów amortyzacyjnych nie dokonuje się od:

- 1) gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów,
- 2) budynków mieszkalnych, wraz ze znajdującymi się w nich dźwigami, lub lokali mieszkalnych; z zastrzeżeniem pkt 3 podatnicy mogą we własnym zakresie podjąć decyzję o amortyzowaniu tych budynków lub lokali, które wykorzystywane są do prowadzenia działalności gospodarczej lub są wydzierżawiane albo wynajmowane na podstawie umowy,
- 3) budynków, budowli i urządzeń zaliczanych do spółdzielczych zasobów mieszkaniowych lub służących działalności społeczno-wychowawczej prowadzonej przez spółdzielnie mieszkaniowe,
- 4) wartości firmy, jeżeli wartość ta powstała w wyniku nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części w inny sposób niż w drodze:
 - a) kupna,
 - b) przyjęcia do odpłatnego korzystania, a przyjęte składniki majątku, zgodnie z odrębnymi przepisami, są zaliczane do składników majątku używającego,
 - c) wniesienia do spółki na podstawie przepisów o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych lub o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych,
- 5) wartości niematerialnych i prawnych wniesionych do spółki w formie wkładu niepieniężnego, stanowiących równowartość uzyskanych informacji związanych z wiedzą w dziedzinie przemysłowej, handlowej, naukowej lub organizacyjnej (know-how),
- 6) dzieł sztuki i eksponatów muzealnych,
- 7) środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych nabytych nieodpłatnie, jeżeli nabycie to nie stanowi przychodu w naturze albo dochód z tego tytułu jest zwolniony od podatku dochodowego; odpisów amortyzacyjnych mogą jednak dokonywać osoby fizyczne, jeżeli te środki i wartości nabyły w drodze spadku lub darowizny,
- 8) składników majątku zaliczonych do środków trwałych od dnia 1 stycznia 1995 r., jeżeli zostały one nabyte przed tym dniem i nie były uznane za środki trwałe albo wartości niematerialne i prawne,

9) składników majątku, z wyjątkiem nieruchomości, oddanych przez podatnika do nieodpłatnego używania — za miesiące, w których składniki te były oddane do nieodpłatnego używania.

5. Jeżeli tylko część nieruchomości, w tym budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego, jest wykorzystywana do prowadzenia działalności gospodarczej bądź wynajmowania lub wydzierżawiania — odpisów amortyzacyjnych dokonuje się wówczas w wysokości ustalonej od wartości początkowej nieruchomości, w tym budynku lub lokalu, odpowiadającej stosunkowi powierzchni użytkowej nieruchomości, w tym budynku lub lokalu, wykorzystywanej do prowadzenia działalności gospodarczej, wynajmowanej lub wydzierżawionej, do ogólnej powierzchni użytkowej nieruchomości, w tym budynku lub lokalu.

6. Podatnicy mogą nie dokonywać odpisów amortyzacyjnych od składników majątku, których faktycznie nie używają wskutek zaprzestania działalności, na potrzeby której składniki te były używane, przez okres co najmniej trzech pełnych miesięcy kalendarzowych; zaprzestanie dokonywania odpisów amortyzacyjnych może nastąpić po upływie tego okresu.

7. Odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które zostały przewłaszczone w celu zabezpieczenia wierzytelności, w tym kredytu lub pożyczki, dokonuje dotychczasowy właściciel, w tym kredytobiorca lub pożyczkobiorca.

§ 6. 1. Za wartość początkową środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, z uwzględnieniem ust. 2, 3 i 6–15, uważa się:

- 1) w razie nabycia w drodze kupna — cenę ich nabycia,
- 2) w razie wytworzenia we własnym zakresie — koszt wytworzenia,
- 3) w razie nabycia w drodze spadku, darowizny lub w inny nieodpłatny sposób — wartość rynkową z dnia nabycia, chyba że umowa darowizny albo umowa o nieodpłatnym przekazaniu określa tę wartość w niższej wysokości,
- 4) w razie nabycia w formie wkładu niepieniężnego (aportu) wniesionego przez udziałowca osoby prawnej lub wspólnika, w tym także gdy jako wkład wnoszone jest przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część — ustaloną przez podatnika na dzień wniesienia wkładu wartość poszczególnych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, nie wyższą jednak od ich wartości rynkowej, z tym że suma wartości wszystkich składników stanowiących wkład pieniężny i niepieniężny łącznie nie może być wyższa od nominalnej wartości objętych akcji lub udziałów; w przypadku gdy wkład niepieniężny pochodzi z zagranicy, suma wartości początkowej poszczególnych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych stanowiących ten wkład nie może być wyższa od nominalnej wartości udziałów (akcji) objętych za wkład niepieniężny ani od wartości rynkowej tych składników majątku z dnia objęcia udziałów lub akcji.

2. Wartość początkową firmy stanowi nadwyżka ceny nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części nad wartością rynkową środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wchodzących w skład nabytego, przyjętego do odpłatnego korzystania albo wniesionego do spółki przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, odpowiednio z dnia nabycia, przyjęcia do korzystania albo wniesienia do spółki, powiększoną o łączną wartość składników mienia nie będących środkami trwałymi ani wartościami niematerialnymi i prawnymi, wynikającą z ksiąg przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części jego mienia — zbywanego, oddawanego do odpłatnego korzystania albo wnoszonego do spółki.

3. Jeżeli środki trwałe uległy ulepszeniu (przebudowie, rozbudowie, rekonstrukcji, adaptacji lub modernizacji), wartość początkową tych środków, ustaloną zgodnie z ust. 1, powiększa się o sumę wydatków na ich ulepszenie, w tym także o wydatki na nabycie części składowych lub peryferyjnych, których jednostkowa cena nabycia przekracza 1.000 zł. Środki trwałe uważa się za ulepszone, jeżeli wydatki poniesione na przebudowę, rozbudowę, rekonstrukcję, adaptację lub modernizację powodują wzrost ich wartości użytkowej w stosunku do tej wartości z dnia przyjęcia środków trwałych do używania, mierzonej w szczególności okresem używania, zdolnością wytwórczą, jakością produktów uzyskiwanych za pomocą ulepszonych środków trwałych i kosztami ich eksploatacji.

4. Za cenę nabycia uważa się kwotę należną sprzedającemu, powiększoną o koszty związane z zakupem, naliczone do dnia przekazania środka trwałego do używania, a w szczególności o koszty transportu, załadunku i wyładunku, ubezpieczenia w drodze, montażu, opłat notarialnych, skarbowych i innych, odsetek, prowizji i różnic kursowych, oraz pomniejszoną, zgodnie z odrębnymi przepisami, o podatek od towarów i usług, z wyjątkiem gdy podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty należnego podatku o podatek naliczony albo zwrot różnicy podatku od towarów i usług. W przypadku importu cena nabycia obejmuje cło i podatek akcyzowy od składników majątkowych sprowadzanych lub nadsyłanych z zagranicy.

5. Za koszt wytworzenia uważa się wartość, w cenie nabycia, zużytych do wytworzenia środków trwałych: rzeczowych składników majątku i wykorzystanych usług obcych, kosztów wynagrodzeń za prace, wraz z pochodnymi, i inne koszty dające się zaliczyć do wartości wytworzonych środków trwałych. Do kosztu wytworzenia nie zalicza się: wartości własnej pracy podatnika, jego małżonka i małoletnich dzieci, kosztów ogólnych zarządu, kosztów sprzedaży oraz pozostałych kosztów operacyjnych i kosztów operacji finansowych, w szczególności odsetek od kredytów (pożyczek), prowizji i różnic kursowych, z wyłączeniem odsetek, prowizji i różnic kursowych naliczonych do dnia przekazania środka trwałego do używania.

6. Jeżeli nie można ustalić ceny nabycia środków trwałych lub ich części nabytych przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych przed dniem założenia ewidencji lub sporządzenia wykazu, o któ-

rych mowa w § 11, wartość początkową tych środków przyjmuje się w wysokości wynikającej z wyceny dokonanej przez podatnika, z uwzględnieniem cen rynkowych środków trwałych tego samego rodzaju z grudnia roku poprzedzającego rok założenia ewidencji lub sporządzenia wykazu oraz stanu i stopnia ich zużycia.

7. Jeżeli podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych nie może ustalić kosztu wytworzenia, o którym mowa w ust. 5, wartość początkową środków trwałych ustala się w wysokości określonej przez biegłego, powołanego przez podatnika, z uwzględnieniem cen rynkowych, o których mowa w ust. 6.

8. Podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych mogą ustalić wartość początkową budynków mieszkalnych lub lokali mieszkalnych: wynajmowanych, wydzierżawianych albo używanych przez właściciela na cele prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, przyjmując w każdym roku podatkowym wartość stanowiącą iloczyn metrów kwadratowych wynajmowanej, wydzierżawianej lub używanej przez właściciela powierzchni użytkowej tego budynku lub lokalu i kwoty 988 zł, przy czym za powierzchnię użytkową uważa się powierzchnię przyjętą dla celów podatku od nieruchomości.

9. Wartość początkową inwestycji w obcych środkach trwałych ustala się stosując odpowiednio ust. 3 i 5.

10. W razie gdy składnik majątku stanowi współwłasność podatnika, wartość początkową tego składnika ustala się w takiej proporcji, w jakiej pozostaje udział podatnika we własności tego składnika majątku; zasada ta nie ma zastosowania do składników majątku stanowiących wspólność majątkową małżonków, chyba że małżonkowie wykorzystują składnik majątku w działalności gospodarczej prowadzonej odrębnie.

11. W razie przekształcenia formy prawnej, a także łączenia albo podziału podmiotów gospodarczych, dokonywanych na podstawie odrębnych przepisów, z których wynika, że podmiot gospodarczy powstały z przekształcenia, podziału albo łączenia wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki podmiotu: przekształcanego, łączonego albo dzielonego — wartość początkową środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych ustala się w wysokości wartości początkowej określonej w ewidencji (wykazie) podmiotu: przekształcanego, łączonego albo dzielonego.

12. Przepis ust. 11 stosuje się odpowiednio do osób fizycznych w razie:

- 1) podjęcia działalności przez podmiot gospodarczy po przerwie trwającej nie dłużej niż 3 lata,
- 2) zmiany formy prawnej prowadzonej działalności, polegającej na łączeniu lub podziale dotychczasowych podmiotów gospodarczych albo zmianie współników spółki nie mającej osobowości prawnej,
- 3) zmiany działalności wykonywanej samodzielnie przez jednego lub odrębnie przez każdego z małżonków na działalność wykonywaną na imię obojga małżonków,

- 4) zmiany działalności wykonywanej na imię obojga małżonków na działalność wykonywaną przez jednego lub odrębnie przez każdego z małżonków,
 - 5) zmiany działalności wykonywanej samodzielnie przez jednego z małżonków na działalność wykonywaną samodzielnie przez drugiego z małżonków,
- jeżeli przed przerwą lub zmianą składniki majątku były wprowadzone do ewidencji (wykazu).

13. W razie nabycia, w tym w formie wkładu niepieniężnego, przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, łączną wartość początkową nabytych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych stanowi:

- 1) różnica między ceną nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części a wynikającą z ksiąg zbywanego przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części łączną wartością nabytych składników mienia nie będących środkami trwałymi ani wartościami niematerialnymi i prawnymi — jeżeli cena nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części jest niższa niż wartość rynkowa środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych z dnia nabycia, powiększona o wynikającą z ksiąg zbywanego przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części wartość składników mienia nie będących środkami trwałymi oraz wartościami niematerialnymi i prawnymi,
- 2) suma wartości rynkowej poszczególnych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych — jeżeli suma ta powiększona o wynikającą z ksiąg zbywanego przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części łączną wartość składników mienia nie będących środkami trwałymi ani wartościami niematerialnymi i prawnymi jest niższa niż cena nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

14. Przepisy ust. 13 stosuje się odpowiednio, jeżeli przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część zostały przyjęte do odpłatnego korzystania i zaliczone, zgodnie z odrębnymi przepisami, do składników majątku korzystającego.

15. Wartość początkową praw majątkowych, w tym licencji i autorskich praw majątkowych, stanowi cena nabycia tych praw; jeżeli wynagrodzenie (opłaty) wynikające z umowy licencyjnej albo z umowy o przeniesienie innych praw majątkowych jest uzależnione od wysokości przychodów z licencji lub praw uzyskanych przez licencjobiorcę albo nabywcę i zostało zaliczone do kosztów uzyskania przychodów — przy ustalaniu wartości początkowej praw majątkowych, w tym licencji, nie uwzględnia się tej części wynagrodzenia.

16. Przy ustalaniu wartości początkowej zgodnie z ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 2, 6, 7, 13 i 14 stosuje się odpowiednio art. 14 ust. 3 ustawy wymienionej w § 1 pkt 1 lub art. 19 ust. 3 ustawy wymienionej w § 1 pkt 2.

§ 7. 1. Odpisów amortyzacyjnych dokonuje się:

- 1) od wartości początkowej poszczególnych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1–3, w równych ratach co miesiąc, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ten

środek lub wartość przyjęto do używania, do końca tego miesiąca, w którym następuje zrównanie sumy odpisów amortyzacyjnych z ich wartością początkową lub w którym postawiono je w stan likwidacji, zbyto lub stwierdzono ich niedobór,

- 2) od budynków i budowli wybudowanych na cudzym gruncie — według zasad określonych w pkt 1 oraz w § 9 ust. 1–3, 11, 13 i 14,
- 3) od przyjętych do używania inwestycji w obcych środkach trwałych — według zasad określonych w pkt 1, z uwzględnieniem § 9 ust. 4 i 13,
- 4) od zamówionego przez armatora taboru transportu morskiego w budowie, o którym mowa w § 5 ust. 2, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym armator poniósł wydatki (w tym dokonał wpłat zaliczek) na budowę taboru w wysokości co najmniej 10% wartości kontraktowej odrębnie dla każdego obiektu tego taboru; wartość kontraktową, o której mowa w zdaniu poprzednim, ustala się na dzień zawarcia umowy na budowę danego obiektu.

2. Odpisów amortyzacyjnych od obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 4, dokonuje się w ratach co miesiąc przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych określonych dla taboru pływającego w wykazie stawek amortyzacyjnych, z możliwością ich podwyższenia przy zastosowaniu współczynnika nie wyższego niż 4,0.

3. Podstawę obliczania odpisów amortyzacyjnych od obiektów wymienionych w § 5 ust. 2 stanowi część wartości kontraktowej, o której mowa w ust. 1 pkt 4, powiększona o kolejne wydatki (zaliczki), ponoszone na budowę danego obiektu; wydatki te zwiększają sukcesywnie podstawę dokonywania odpisów amortyzacyjnych w miesiącu następującym po miesiącu ich poniesienia.

4. Odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w ust. 2, dokonuje się do końca miesiąca, w którym dany obiekt został przyjęty do używania; jeżeli nie dojdzie do zawarcia umowy przenoszącej na armatora własność zamawianego obiektu, armator jest obowiązany zmniejszyć koszty uzyskania przychodów o dokonane odpisy amortyzacyjne, obliczone zgodnie z ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 i 3, w miesiącu, w którym odstąpiono od umowy.

5. Odpisów amortyzacyjnych od przyjętego do używania taboru pływającego dokonuje się według zasad określonych w ust. 1 pkt 1, z tym że suma tych odpisów i odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w ust. 2, nie może przekroczyć wartości początkowej danego obiektu taboru pływającego.

6. Odpisów amortyzacyjnych od używanych sezonowo środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych dokonuje się tylko w okresie ich wykorzystywania. W tym przypadku wysokość odpisu miesięcznego ustala się przez podzielenie rocznej kwoty odpisów amortyzacyjnych przez liczbę miesięcy w sezonie.

7. Odpisów amortyzacyjnych od ujawnionych środków trwałych nie objętych dotychczas ewidencją lub wykazem dokonuje się począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji lub wykazu.

8. Podatnicy, z wyjątkiem podatników prowadzących księgi rachunkowe, mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych w równych ratach kwartalnych lub jednorazowo na koniec roku podatkowego.

§ 8. 1. Od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych otrzymanych do odpłatnego korzystania, zgodnie z umowami zawartymi na podstawie przepisów o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych lub o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, jeżeli z tych umów wynika prawo zakupu tych środków albo wartości przez korzystającego za cenę ustaloną w umowach, oraz od środków trwałych otrzymanych od Skarbu Państwa albo gminy w nieodpłatne używanie, podatnicy dokonują odpisów amortyzacyjnych na zasadach określonych w § 7 ust. 1 pkt 1. Stawki amortyzacyjne, z uwzględnieniem § 9 i 10, ustala się w proporcji do okresu wynikającego z umowy, z wyjątkiem środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych o krótszym okresie amortyzacji niż okres trwania umowy.

2. W razie nabycia środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych otrzymanych do odpłatnego korzystania na podstawie umów, o których mowa w ust. 1, przed upływem okresu, na jaki została zawarta umowa, podatnicy dokonują dalszych odpisów amortyzacyjnych od tych środków i wartości, kontynuując stosowanie zasad i stawek określonych w ust. 1.

3. W razie przedłużenia okresu obowiązywania umowy zawartej na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, stawki odpisów amortyzacyjnych ulegają obniżeniu proporcjonalnie do okresu przedłużenia okresu obowiązywania umowy, z wyjątkiem środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych o okresie amortyzacji krótszym niż okres obowiązywania umowy; zasada ta ma zastosowanie wyłącznie do stawek odpisów amortyzacyjnych, dokonywanych od następnego miesiąca po miesiącu, w którym zmieniono umowę.

4. Od środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, przekazanych do używania na podstawie innych umów niż wymienione w ust. 1, odpisów amortyzacyjnych dokonują podatnicy, którzy zgodnie z odrębnymi przepisami zaliczają te środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne do składników swojego majątku; w tym przypadku odpisów amortyzacyjnych dokonują odpowiednio wynajmujący (wydzierżawiający) albo najemca (dzierżawca), na zasadach określonych w § 9 i 10.

5. Jeżeli umowa, o której mowa w ust. 4, dotyczy środków trwałych zaliczonych do grupy 3—6 Klasyfikacji rodzajowej środków trwałych Głównego Urzędu Statystycznego, zwanej dalej „Klasyfikacją”, i została zawarta na okres co najmniej 60 miesięcy oraz środki te zgodnie z odrębnymi przepisami są zaliczane do składników majątku najemcy (dzierżawcy), podatnik może stosować zasady określone w ust. 1—3.

§ 9. 1. Odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych, z zastrzeżeniem ust. 4 oraz § 8 ust. 1—3 i 5, dokonuje się przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych określonych w wykazie stawek amortyzacyjnych.

2. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w § 6 ust. 11, podmiot gospodarczy powstały z przekształcenia, podziału albo łączenia podmiotów dokonuje odpisów amortyzacyjnych uwzględniając dotychczasową wysokość odpisów oraz kontynuując stosowanie zasad i stawek przyjętych przez podmioty przekształczone, dzielone albo łączone. Przepis ten stosuje się odpowiednio w przypadkach określonych w § 6 ust. 12.

3. Podatnicy mogą podane w wykazie stawek amortyzacyjnych stawki podwyższać:

- 1) dla budynków i budowli używanych w warunkach:
 - a) pogorszonych — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 1,2,
 - b) złych — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 1,4,
- 2) dla maszyn, urządzeń i środków transportu, z wyjątkiem taboru pływającego, używanych bardziej intensywnie w stosunku do warunków przeciętnych albo wymagających szczególnej sprawności technicznej (np. pod ziemią, w warunkach terenowych, w warunkach leśnych, przy pracy na trzy zmiany, mimo że nie działają ze swej istoty w ruchu ciągłym) — przy zastosowaniu w tym okresie współczynników nie wyższych niż 1,4,
- 3) dla:
 - a) rurociągów podszadzkowych — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 7,0,
 - b) odwiertów ropy naftowej i gazu ziemnego — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 5,0,
 - c) pomp tłoczących ciecze z zawiesinami, wodą morską, materiałami ściernymi, solanką i innymi substancjami żrącymi, wentylatorów, urządzeń wentylacyjnych i klimatyzacyjnych oraz dmuchaw i ssaw — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 4,0,
 - d) silników powietrznych — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 2,5,
 - e) wykopów górniczych, sztolni, wyrobisk upadowych, szybów i szybków — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 2,0,
 - f) rurociągów przemysłowych i rozdzielczych solanki — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 2,0,
 - g) maszyn i urządzeń zaliczonych do grupy 4—6 Klasyfikacji, poddanych szybkiemu postępowi technicznemu — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 2,0,
 - h) taboru pływającego — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 4,0.

4. Podatnicy, z zastrzeżeniem § 8 ust. 1—3 i 5, mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla używanych lub ulepszonych środków trwałych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji lub wykazu, z tym że okres amortyzacji nie może być krótszy niż:

- 1) dla środków trwałych zaliczonych do grupy 3—6 i 8 Klasyfikacji:
 - a) 24 miesiące — gdy ich wartość początkowa nie przekracza 25 000 zł,

- b) 36 miesięcy — gdy ich wartość początkowa jest wyższa od 25 000 zł i nie przekracza 50 000 zł,
 - c) 60 miesięcy — w pozostałych przypadkach,
- 2) dla środków transportu, w tym samochodów osobowych — 30 miesięcy,
- 3) dla budynków i budowli — 10 lat, z wyjątkiem budynków wymienionych w poz. 03 wykazu stawek amortyzacyjnych, dla których okres ten nie może być krótszy niż 36 miesięcy.
5. Środki trwałe, o których mowa w ust. 4, uznaje się za:
- 1) używane — jeżeli podatnik udowodni, że przed ich nabyciem były wykorzystywane co najmniej przez okres 6 pełnych miesięcy, lub
 - 2) ulepszone — jeżeli przed wprowadzeniem do ewidencji lub wykazu wydatki poniesione przez podatnika na ich ulepszenie stanowiły co najmniej 20% wartości początkowej.

6. Podatnicy mogą obniżyć podane w wykazie stawek amortyzacyjnych stawki dla maszyn, urządzeń i środków transportu używanych w warunkach lepszych od przeciętnych.

7. Podatnicy mogą podane w wykazie stawek amortyzacyjnych stawki dla maszyn i urządzeń zaliczonych do grupy 3—6 i 8 Klasyfikacji oraz środków transportu (z wyjątkiem samochodów osobowych i innych samochodów o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kilogramów) przyjętych do używania po dniu 1 stycznia 1991 r. podwyższać przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 2,0.

8. W przypadku gdy podatnik ma siedzibę wskazaną we właściwym rejestrze lub w ewidencji działalności gospodarczej, a w braku wskazania tej siedziby miejsce zamieszkania — na terenie gminy o szczególnym zagrożeniu wysokim bezrobociem strukturalnym albo w województwie lub rejonie administracyjnym (gminie) zagrożonym recesją i degradacją społeczną, których wykaz ustala Rada Ministrów — może podwyższać stawki podane w wykazie stawek amortyzacyjnych przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 3,0.

9. Stawki amortyzacyjne, o których mowa w ust. 7 i 8, stosuje się do wartości początkowej środków trwałych w pierwszym podatkowym roku ich używania, a w następnych latach do ich wartości początkowej, pomniejszonej o dotychczasowe odpisy amortyzacyjne, ustalonej na początek kolejnych lat ich używania. Począwszy od roku następującego po roku, w którym nastąpiło zrównanie rocznej kwoty amortyzacji obliczonej przy zastosowaniu zasad przewidzianych w § 7 ust. 1 pkt 1 i w § 9 ust. 1 oraz zasady, o której mowa w ust. 7 i 8, podatnicy dokonują dalszych odpisów amortyzacyjnych według zasad określonych w § 7 ust. 1 i w § 9 ust. 1.

10. Jeżeli w trakcie roku podatkowego:

- 1) gmina albo województwo lub rejon administracyjny zostaną wyłączone z wykazu, o którym mowa w ust. 8, lub
- 2) podatnik przestanie mieć siedzibę (miejsce za-

mieszkania) na terenie gminy albo województwa lub rejonu, o których mowa w ust. 8,

— podatnik może stosować do końca tego roku podwyższone stawki amortyzacyjne przy zastosowaniu współczynnika nie wyższego niż 3,0.

11. W przypadku podwyższania stawek amortyzacyjnych, podanych w wykazie stawek amortyzacyjnych przy zastosowaniu współczynników określonych w ust. 3, 7 lub 8, należy dla poszczególnych środków trwałych stosować jeden wybrany współczynnik; zasada ta obowiązuje także w przypadku obniżenia stawek amortyzacyjnych na podstawie ust. 6.

12. Podatnicy będący armatorami mogą, w okresie dokonywania odpisów amortyzacyjnych od taboru pływającego sklasyfikowanego w gałęzi 10, branży 1051-1053 Systematycznego wykazu wyrobów (SWW) Głównego Urzędu Statystycznego, zmienić stawki tych odpisów i począwszy od nowego roku podatkowego stosować nowe roczne stawki, które, przed ich podwyższeniem o współczynnik podwyższający, nie mogą być inne niż określone w wykazie stawek amortyzacyjnych.

13. Podatnicy, z zastrzeżeniem ust. 12 oraz § 8 ust. 3 i 5, ustalają stawki amortyzacyjne dla poszczególnych środków trwałych na cały okres amortyzacji przed rozpoczęciem dokonywania odpisów amortyzacyjnych.

14. Warunki uzasadniające stosowanie podwyższonych stawek amortyzacyjnych, o których mowa w ust. 3, oraz sposób ich ustalania określają objaśnienia do wykazu stawek amortyzacyjnych.

§ 10. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz § 8 ust. 1—3, okres dokonywania odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych nie może być krótszy niż:

- 1) od wartości oprogramowania komputerów oraz od praw autorskich — 24 miesiące,
- 2) od licencji na wyświetlanie filmów oraz na emisję programów radiowych i telewizyjnych — 24 miesiące,
- 3) od poniesionych kosztów zakończonych prac rozwojowych — 36 miesięcy,
- 4) od pozostałych wartości niematerialnych i prawnych — 60 miesięcy.

2. Jeżeli wynikający z umowy okres używania praw majątkowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jest krótszy od okresu ustalonego w tym przepisie, podatnicy mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych w okresie wynikającym z umowy.

3. Podatnicy ustalają stawki amortyzacyjne dla poszczególnych wartości niematerialnych i prawnych na cały okres amortyzacji przed rozpoczęciem dokonywania odpisów amortyzacyjnych.

4. Odpisów amortyzacyjnych od spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, z uwzględnieniem § 5 ust. 5, dokonuje się przy zastosowaniu rocznej

stawki amortyzacyjnej w wysokości 2,5%. Przy ustalaniu wartości początkowej własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego podatnicy mogą stosować zasadę określoną w § 6 ust. 8, z tym że w tym przypadku roczna stawka amortyzacyjna wynosi 1,5%.

5. Przepis § 7 ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio do odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych.

§ 11. 1. Podatnicy prowadzący, zgodnie z przepisami o rachunkowości, księgi rachunkowe są obowiązani do uwzględnienia w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych informacji niezbędnych do obliczenia wysokości odpisów amortyzacyjnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Podatnicy prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów są obowiązani do prowadzenia ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, zawierającej, z zastrzeżeniem ust. 3, co najmniej:

- 1) liczbę porządkową,
- 2) datę nabycia,
- 3) datę przyjęcia do używania,
- 4) określenie dokumentu stwierdzającego nabycie,
- 5) określenie środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej,
- 6) symbol klasyfikacji rodzajowej środków trwałych,
- 7) wartość początkową,
- 8) stawkę amortyzacyjną,
- 9) kwotę odpisu amortyzacyjnego za dany rok podatkowy i narastająco za okres dokonywania tych odpisów, w tym także, gdy składnik majątku był kiedykolwiek wprowadzony do ewidencji (wykazu), a następnie z niej wykreślony i znowu wprowadzony,
- 10) zaktualizowaną wartość początkową,
- 11) zaktualizowaną kwotę odpisów amortyzacyjnych,
- 12) datę likwidacji oraz jej przyczynę albo datę zbycia.

3. Nie podlegają objęciu ewidencją budynki mieszkalne, lokale mieszkalne i własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, których wartość początkową ustala się zgodnie z § 6 ust. 8.

4. Podatnicy opodatkowani zryczałtowanym podatkiem dochodowym od przychodów ewidencjonowanych obowiązani są prowadzić wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, zawierający co najmniej dane określone w ust. 2 pkt 1—8, 10 i 12.

5. Zapisów dotyczących środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych dokonuje się w ewidencji lub w wykazie najpóźniej w miesiącu przekazania ich do używania.

6. W razie zmiany formy opodatkowania, podatnicy, o których mowa w ust. 4, zakładając ewidencję określoną w ust. 2, uwzględniają w niej odpisy amortyzacyjne przypadające za okres opodatkowania w formie zryczałtowanej.

§ 12. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 stycznia 1995 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,

a także aktualizacji wyceny środków trwałych (Dz. U. Nr 7, poz. 34, Nr 73, poz. 362 i Nr 122, poz. 590), z wyjątkiem przepisów:

- a) § 10, który ma zastosowanie do końca 1997 r.,
 - b) § 4 ust. 1 pkt 4 i ust. 4 w części dotyczącej podatku importowego od składników majątku nabytych przed dniem 1 stycznia 1997 r. i wprowadzonych do ewidencji lub wykazu od tego dnia,
- 2) § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 marca 1995 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 35, poz. 173 i Nr 148, poz. 722 oraz z 1997 r. Nr 1, poz. 4),
 - 3) § 13 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 grudnia 1995 r. w sprawie zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych oraz od niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 1995 r. Nr 148, poz. 719 oraz z 1996 r. Nr 35, poz. 153 i Nr 157, poz. 804).

2. Jeżeli rok podatkowy podatnika nie rozpoczyna się w dniu 1 stycznia 1997 r., przepisy rozporządzenia wymienionego w ust. 1 pkt 1, w części dotyczącej dokonywania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, wprowadzonych do używania przed tym dniem, mają zastosowanie do końca roku podatkowego kończącego się w 1997 r.

§ 13. 1. Przepisy:

- 1) § 2 ust. 3 i § 4 w części dotyczącej wartości początkowej i odsetek oraz § 5 ust. 3 i § 9 ust. 4 pkt 1 lit. a) i b) — w części dotyczącej wartości początkowej, mają zastosowanie do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych nabytych lub wytworzonych we własnym zakresie od dnia wejścia w życie rozporządzenia,
- 2) § 5 ust. 2 i § 7 ust. 1 pkt 4 mają zastosowanie także do wydatków poniesionych przed dniem 1 stycznia 1997 r.,
- 3) § 6 ust. 1 pkt 4 w części dotyczącej wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych stanowiących wkład niepieniężny mają zastosowanie do udziałów lub akcji objętych od dnia 1 stycznia 1997 r.,
- 4) § 8 ust. 5 mają zastosowanie do umów zawartych od dnia 1 stycznia 1997 r.,
- 5) § 9 ust. 7 w części dotyczącej samochodów o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kilogramów mają zastosowanie do samochodów nabytych od dnia 1 stycznia 1997 r.

2. Określone w wykazie stawek amortyzacyjnych stawki amortyzacji telefonów komórkowych oraz kas fiskalnych i rejestrujących (z wyjątkiem zaliczonych do poz. 13 wykazu stawek amortyzacyjnych) można stosować od dnia 1 stycznia 1997 r. do tych urządzeń oddanych do używania także przed tym dniem.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 1997 r.

Minister Finansów: w z. *H. Wasilewska-Trenkner*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia 17 stycznia 1997 r. (poz. 35)

WYKAZ ROCZNYCH STAWEK AMORTYZACYJNYCH

Pozy- cja	Symbol*		Nazwa środków trwałych	Stawka %
	grupa, podgrupa, rodzaj	dalsze szczeble podziału		
1	2	3	4	5
01	1 z wyjątkiem poz. 02 i 03		Budynki, w tym budynki hoteli miejskich i schronisk turystycznych	2,5
02	16		Budynki mieszkalne (z wyjątkiem rodzaju 166, 168 i 169)	1,5
03	125, 169 198		Kioski, budki towarowe, domki kempingowe o konstrukcji trwałej wzniesione na fundamencie trwałym, budynki zastępcze z pudeł wagonowych	10,0
04	2 z wyjątkiem poz. 05		Budowle	4,0
05	250, 251, 253, 254, 255, 256, 259, 28, 291, 293, 297, 01		Budowle inżynierskie wodne (z wyjątkiem rodzaju 250-5, 251-3 i 255-5), budowle sportowe, wieże przeciwpożarowe, budowle oznakowania nawigacyjnego, pochylnie i ślipy, melioracje szczegółowe	2,5
06	3 z wyjątkiem poz. 07		Kotły i maszyny energetyczne	5,0 - 6,0
07	323, 324, 325, 326, 343, 344, 349		Silniki spalinowe na paliwo lekkie, ciężkie, gazowe, silniki powietrzne, zespoły elektroenergetyczne polowe o napędzie spalinowym, reaktory jądrowe	10,0 - 12,5
08	4 z wyjątkiem poz. 09-13		Maszyny, urządzenia i aparaty ogólnego zastosowania	8,5 - 10,0

* Według Klasyfikacji rodzajowej środków trwałych, wprowadzonej zarządzeniem Nr 51 Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 17 grudnia 1991 r. w sprawie stosowania Klasyfikacji rodzajowej środków trwałych.

1	2	3	4	5
09	40,41		Obrabiarki do metali skrawające	12,5 - 14,0
10	431 450 451 454, 475 477	0,4 2 0 do 4 6 do 8	Filtry (prasy) błotniarki, cedzidła mechaniczne, piece do przerobu surowców (z wyjątkiem rodzaju 45-50), piece do przetwarzania paliw (z wyjątkiem rodzaju 451-0), piece do wypalania tunelowe, aparaty bębnowe, suszarki komorowe	5,0 - 6,0
11	44, 46, 47		Maszyny i urządzenia do przetwarzania i sprężania cieczy i gazów, aparaty do wymiany ciepła (z wyjątkiem rodzaju 465 i 469-0), maszyny i aparaty do operacji i procesów materiałowych (z wyjątkiem rodzaju 474, 475, 477-0 do 4 i 6 do 8 i 479-0)	10,0 - 12,5
12	434 465	01, 02	Zamykarki do słoików i do puszek, wymienniki przeponowe rurowe pracujące jako chłodnice kwasu siarkowego	20,0
13	491		Zespoły komputerowe	30,0
14	449 465 469 474 479 481, 482 484 49	90 0 0 0, 1, 3, 6	Urządzenia dystrybucyjne do benzyny i olejów elektryczne i przepływomierze składowe do paliw płynnych, wymienniki płynów obiegowych przy produkcji sody, chłodnice odmulin i prób kotłowych rozkładni gazu, kolumny nitracyjne i denitracyjne, odbieralnice hydrauliczne rozkładni gazu, aparaty i urządzenia do powierzchniowej obróbki metali sposobem chemicznym i elektrochemicznym oraz sposobem cieplnym, urządzenia do spawania i napawania łukowego w ochronie gazów oraz do spawania i napawania plazmowego, przenośne wytwornice acetyleny wysokiego ciśnienia i przenośne maszyny do cięcia termicznego i metodami pokrewnymi, zgrzewarki oporowe i tarcicowe oraz przetwornice spawalnicze (spawarki wirujące), urządzenia do metalizacji natryskowej, urządzenia do natryskiwania tworzywami sztucznymi, komputery (z wyjątkiem ujętych w poz. 13), samodzielne urządzenia do automatycznej regulacji i sterowania procesami, roboty przemysłowe	14,0 - 17,0
15	50 z wyjątkiem poz. 16-19		Maszyny, urządzenia i aparaty przemysłu chemicznego	10,0 - 12,5
16	501	0, 1	Aparaty szklane i porcelanowe oraz porcelanowe młyny kulowe	25,0
17			Z rodzaju 502-3 odgazowywacze	20,0
18	505	1	Piece prażalnicze fluidyzacyjne stosowane przy produkcji kwasu siarkowego	14,0 - 17,0
19	506 507	1, 2 2, 3, 4	Aparaty do rektyfikacji powietrza, maszyny, urządzenia i aparaty przemysłu rafineryjnego	5,0 - 6,0
20	51 z wyjątkiem poz. 21 - 25		Maszyny i urządzenia wiertnicze, górnicze, hutnicze, odlewnicze i torfiarskie oraz geodezyjno-kartograficzne	14,0 - 17,0

1	2	3	4	5
21	510		Maszyny i urządzenia wiertnicze	17,0 - 20,0
22	511		Maszyny górnicze, z wyłączeniem obudów zmechanizowanych	25,0
23	511 518	01 do 03 10 do 12	Obudowy zmechanizowane, aparaty i urządzenia do pomiarów magnetycznych, geoelektrycznych, sejsmicznych i radiometrycznych oraz do pomiarów i zabiegów geofizycznych	20,0
24	512, 513 514	0, 1, 2, 3 do 6 9	Maszyny i urządzenia do eksploatacji otworów wiertniczych, maszyny i urządzenia do obróbki mechanicznej rud i węgla, maszyny i urządzenia hutnicze, aglomerowni, wielkopiecowe, nożyce hutnicze do cięcia na gorąco, tabor hutniczy, walcowniczy, maszyny i urządzenia hutnicze stalowni, inne maszyny i urządzenia hutnicze	8,5 - 10,0
25	517		Maszyny i urządzenia torfiarskie	10,0 - 12,5
26	52 z wyjątkiem poz. 27 i 28		Maszyny do produkcji surowców mineralnych i wyrobów z nich	12,5 - 14,0
27	520 523 525 529	0 do 5 31 8, 81, 82	Maszyny i urządzenia przemysłu kamieniarskiego, cementowego, autoklawy, maszyny do produkcji elementów z lastryka i kamienia sztucznego	7,0 - 8,5
28			Z rodzaju 524-3 piece do trampowania głowic "Hagera" oraz z rodzaju 524-4 piece do topienia żużla wielkopiecowego i bazaltu	25,0
29	53 z wyjątkiem poz. 30		Maszyny do wyrobów z metali i tworzyw sztucznych	10,0 - 12,5
30			Z rodzaju 535-0 aparaty specjalne do wytwarzania kwasu wolframowego i maszyny do redukcyjnych, próżniowych i specjalnych wytopów metali, z rodzaju 535-1 maszyny do produkcji węglanów i past emulsyjnych oraz z rodzaju 535-7 urządzenia do produkcji półprzewodników	17,0 - 20,0
31	54 z wyjątkiem poz. 32		Maszyny do obróbki i przerobu drewna, wyrobów z drewna oraz maszyny papiernicze i poligraficzne	10,0 - 12,5
32	548	0	Maszyny, urządzenia i aparaty do produkcji materiału zecerskiego	5,0 - 6,0
33	55		Maszyny włókiennicze i odzieżowe oraz do produkcji skóry i wyrobów ze skóry	10,0 - 12,5
34	56 z wyjątkiem poz. 35		Maszyny, urządzenia i aparaty przemysłów rolnych	7,0 - 8,5

1	2	3	4	5
35	561 568	6	Maszyny, urządzenia i aparaty do produkcji wód gazowanych, maszyny impregnacyjne, maszyny, urządzenia i aparaty przemysłu piekarniczego (z wyjątkiem rodzaju 568-40 do 48)	12,5 - 14,0
36	57 z wyjątkiem poz. 37 i 38		Maszyny, urządzenia i aparaty przemysłów spożywczych	10,0 - 12,5
37	571	30, 31, 8	Autoklawy do hydrolizy, neutralizatory stalowe, neutralizatory i hydrolizatory betonowe lub murowane	25,0
38	579	000, 003, 01, 09	Destruktry, młynki młotkowe, maszyny i urządzenia do przerobu odpadków zwierzęcych	17,0 - 20,0
39	58 z wyjątkiem poz. 40-43		Maszyny do robót ziemnych, budowlanych i drogowych	14,0 - 17,0
40	580, 581 582	3	Maszyny do robót ziemnych i fundamentowych (z wyjątkiem wymienionych w poz. 41), maszyny do robót budowlanych (z wyjątkiem rodzaju 581-2, i 4 oraz z rodzaju 581-3 zacieraczki do tynku), szczotki mechaniczne i osprzęt roboczy do utrzymania dróg	20,0
41	581	2, 4	Wibratory i wibromłoty oraz z rodzaju 581-3 zacieraczki do tynku.	50,0
42			Z rodzaju 582-1 pojemniki do bitumu stalowe powyżej 20.000 l pojemności oraz z rodzaju 582-2 odśnieżarki o mocy silników powyżej 120 KM	7,0 - 8,5
43	583	0, 1	Koparki i zwałowarki w kopalniach odkrywkowych węgla, koparki w piaskowniach przemysłu węglowego	5,0 - 6,0
44	59		Maszyny rolnicze i gospodarki leśnej	10,0 - 12,5
45	6 z wyjątkiem poz. 46-52		Urządzenia techniczne	8,5 - 10,0
46	600, 601 623 641 648 657 660	7 7	Zbiorniki naziemne z cegły betonowe i żelbetowe (z wyjątkiem z wykładziną chemoodporną dla kwasu ponitracynowego), urządzenia telefoniczne systemów nośnych na liniach wysokiego napięcia i urządzenia telefonii na przewodach zawieszonych pod przewodami wysokiego napięcia, wyciągi kopalniane (bez wyciągów przy głębieniu szybów), towarowe kolejki linowe i dźwignice linowe, akumulatory hydrauliczne, wagi wozowe, wagonowe i inne wbudowane	4,0 - 5,0

1	2	3	4	5
47	629		Telefony komórkowe	15,0-20,0
48	669		Kasy fiskalne i rejestrujące (z wyjątkiem zaliczonych do poz. 13)	15,0-20,0
49	610 do 615 641 662 681	1	Urządzenia rozdzielcze i aparatura energii elektrycznej przewoźna, dźwigniki, wciągarki i wciągarki przejezdne oraz nieprzejezdne, kołowroty i wyciągi (z wyjątkiem rodzaju 641-63 oraz z rodzaju 641-7 wyciągi kopalniane, łącznie z wyciągami przy głębinie szybów, a także wyciągi kolei i kolejek linowych), projekторы przenośne 16 mm i 35 mm, kontenery	14,0 - 17,0
50	633, 634 662	5	Baterie akumulatorów elektrycznych stałych (stacyjnych) i przewoźnych, ekrany kinowe	20,0
51	644	0	Przenośniki zgrzeblowe ciężkie i lekkie w kopalniach węgla	50,0
52	644 664	0 - 4	Przenośniki w kopalniach i zakładach przetwórczych rud i węgla, urządzenia do przeprowadzania badań technicznych, aparaty kontrolno-pomiarowe elektryczne i elektroniczne do mierzenia wielkości elektrycznych i nieelektrycznych	17,0 - 20,0
53	70, 71, 72, 73, 77 z wyjątkiem poz. 54-56		Tabor szynowy i tabor pływający	6,0 - 7,0
54	700-706 710 do 712 770 773 780-781	7 01 do 03 10 do 14 13 1010	Drezyny i przyczepy do drezyn, lokomotywy akumulatorowe, wozy kopalniane, kontenery pływające, wodoloty oraz łodzie różnego typu, tabor lotniczy	12,5 - 14,0
55	740, 741 742, 744 782		Pojazdy mechaniczne, szybowce	17,0 - 20,0
56	743, 745 746, 747 748, 75, 76		Samochody specjalne, trolejbusy i samochody ciężarowe o napędzie elektrycznym, ciągniki, przyczepy i naczepy, tabor konny, pozostały tabor bezszynowy	12,5 - 14,0
57			Inne nie wymienione maszyny, urządzenia i środki transportowe	12,5 - 17,0
58	8 z wyjątkiem poz. 59-62		Narzędzia, przyrządy, ruchomości i wyposażenie	17,0 - 20,0
59	801 802 804	0 0	Elektroniczna aparatura kontrolno-pomiarowa do przeprowadzania badań laboratoryjnych, aparaty i sprzęt hydro- i mechanoterapii, wyposażenie cyrków	20,0 - 25,0
60	803		Maszyny biurowe oraz dalekopisy do maszyn matematycznych	12,5 - 14,0

1	2	3	4	5
61	805		Wyposażenie teatrów, kin itp., instrumenty muzyczne	8,5 - 10,0
62	806		Kioski, budki, domki kempingowe	10,0
63			Plantacje wikliny	10,0

Objaśnienia:

1. W razie podwyższania lub obniżania stawek amortyzacyjnych podanych w wykazie za pomocą odpowiednich współczynników, mnoży się właściwe dla danych środków trwałych stawki amortyzacyjne, ustalone w wykazie dla warunków normalnych, przez odpowiedni współczynnik określony w § 9 ust. 3, 7 i 8 rozporządzenia; zasada ta obowiązuje także w przypadku obniżenia stawek amortyzacyjnych na podstawie § 9 ust. 6.

2. Za pogorszone warunki używania uważa się używanie budynku lub budowli pod ciągłym działaniem wody, par wodnych, znacznych drgań, nagłych zmian temperatury oraz innych czynników powodujących przyspieszenie zużycia obiektu.

Za złe warunki używania uważa się używanie budynku lub budowli pod ciągłym wpływem silnej agresji chemicznej, w razie gdy są to obiekty, w których wytwarza się, stosuje w produkcji lub przechowuje agresywne środki chemiczne. Dotyczy to również wypadków silnego działania na środek trwały agresywnych środków chemicznych rozproszonych w atmosferze, wodzie lub wydzielających się w postaci oparów, których źródłem są inne obiekty znajdujące się w pobliżu.

3. Przez maszyny i urządzenia grupy 4-6 poddane szybkiemu postępowi technicznemu, o których mowa w § 9 ust. 3 pkt 3 lit. g) rozporządzenia, rozumie się maszyny, urządzenia i aparaturę, w których zastosowane są układy mikroprocesorowe lub systemy komputerowe spełniające założone funkcje dzięki wykorzystaniu w nich najnowszych zdobyczy techniki, a także pozostałą aparaturę naukowo-badawczą i doświadczalno-produkcyjną.